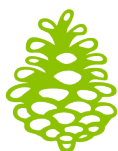
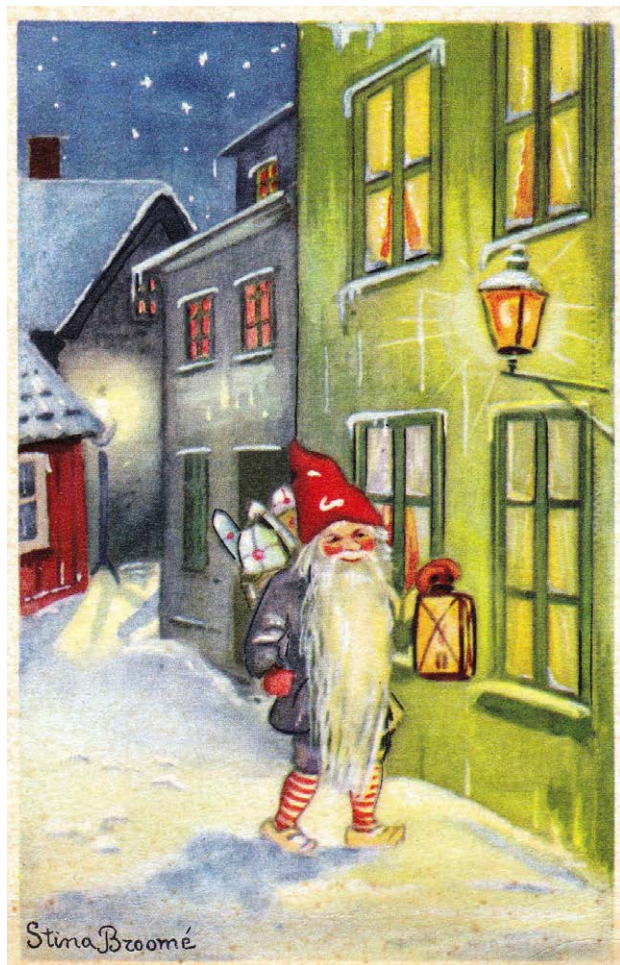

Käpylän musiikkiopiston tiedotuslehti 1/22-23

Kapula

KÄPYLÄN
MUSIIKKIOPISTO

Kapula

Käpylän musiikkiopiston tiedotuslehti 1/22-23

Sisällysluettelo

Kapulakieltä.....	1
Ruorissa: Susanna Ertolahti-Mertanen	1
Kamuha? Mitä se on?.....	6
Hiljamaija Myllynen	10
Suzukiopettajien koulutus jatkuu Käpylässä	13
Jouhikkotapahtuma 12.10.22 Oodissa	15
Kamulinjan tapahtumia	16
Kauneimmat barokkijoululaulut - 10 vuotta.....	18
Musiikkiopisto näkyi Käpylän ja Koskelan juhlissa	19
Carpe diem - Lisa Pälikkö tarttui hetkeen!.....	21
Aaron Ahola Lisa Pälikön sijaisena	25
Sadonkorjuujuhlat - kekrijuhlat 4.11.22	27
Tulossa keväällä 2023 Käpylään: MSH-juhlavuoden tapahtuma	29
Puhaltajien soiva talo la 12.11.22	30
Joululauluja yhdessä!	33

Kannen kuva: Joulukortti, lähetetty vuonna 1954

Yhteystiedot:

Kapulan toimitus: Pirjo Pesola, pirjo.pesola@kmo.fi, p. 050 357 4657

Käpylän musiikkiopisto, Käpyläнкуja 1, 00610 Helsinki

www.kmo.fi kanslia@kmo.fi

Kapulakieltä

Syksyn Kapulassa on jälleen kuvia ja tarinoita opiston ihmisistä ja tapahtumista. Yleensä juttu saa alkunsa jostain arjen poikkeamasta. Väittäisin, että se varsinainen, normaali arki-työ oppitunneilla ei kiinnostaisi ketään tekstimuodossa. Vai kiinnostaisiko? Riippuu tietysti tunnin sanoituksesta... ;)

Uudet yhteiset tilat majoittavat nyt meidät kaikki. Moni asia odottaa ehkä vielä hioutumistaan, mutta hiljaa hyvä tulee.

Erityisesti Kapulan päätoimittajaa ilahduttaa uuden ravintolan avautuminen. Lounasruokala voi muodostua luontevaksi paikaksi törmätä kollegaani, joka opettaa todella kaukana, ihan eri kerroksessa! Yhteinen opettajainhuone lienee kaikkien opettajien haaveissa.

Ravintola Sylvän lounasruoka on maistunut, ja myös iltatoimintaa musiikkiopistoperheiden iloksi on ollut kaavailuissa.

Syksy on ollut välillä puuskainen, mutta opetuksen ydin pysyy pystyssä. Uudet tilat, vanhat kujeet. Hyvä porukka.

Joulun iloista odotusta kaikille!

Pirjo Pesola

Ruorissa: Susanna Ertolahti-Mertanen

Käpylän musiikkiopiston uusi rehtori asettui ruoriin pyörteissä virran kohdassa. Syksy 2022 oli muutosten syksy. Taivaskalliontien kiinteistöstä luovuttiin keväällä, ja opettajat ovat nyt kaikki muuttaneet Karjalatalolle. Peruslinja ja kamulinja ovat vihdoin kauan kaivatussa yhteisessä tilassa. Innokkaat yhteistyön odotukset ja toisaalta epävarmuus uuden edessä risteilivät käytävillä syksyn alussa. Tilojen niukka riittävyys, luokkien akustiikka ja joidenkin luokkien remonttien viivästyminen aiheuttivat opetusten alkuun ylimääräistä työtä ja väistötilojen tarvetta, mutta syyslomasta lähtien rauha opetustyölle vakiintui.

Susanna Ertolahti-Mertanen oli tätä haastattelua tehtäessä toiminut Käpylän rehtorina noin kaksi kuukautta. Ennen Käpylää hän toimi kuusi vuotta rehtorina kahdessa itäsuomalaisessa musiikkiopistossa. Sitä aiemmat työpaikat sijaitsivat pääkaupunkiseudulla, missä ovat myös uuden rehtorimme juuret.

Miksi juuri Käpylään?

Käpylän musiikkiopisto työpaikkana kiinnosti mm. siksi, että ”täällä on vahvaa erityisosaa- mista ja yksityisen oppilaitoksen uskomattomat määrät mahdollisuuksia. Helsinki on kaupunkina lapsirikas, mikä oli myös tärkeä houkutustekijä. Olen onnellinen saadessani palata kotiin!” Parhaina asioina uudessa työpaikassa hän näkeekin ”huiput pedagogit”, erityisosamisen. ”Myös se, että olemme kaikki saman katon alla on superihanaa aiemman työpaikan 30 toimipisteen jälkeen.”

Monipuolinen tausta

Musiikin maisteri, muusikko ja useita erilaisia johtamisen sekä taloushallinnon opintoja suorittanut Susanna vaikuttaa ehtivän uskomattoman paljon. Hän on opettajan ja rehtorin töiden lisäksi myös toiminut tapahtumien tuottajana ja on aktiivisesti mukana myös pedagogisessa kustannustoiminnassa.

”Toimin Lied-akatemian tuottajana vuoden verran Espoon musiikkiopiston lehtoriaikana sekä pari vuotta Musiikki ja Ruovesi -festivaalin tuottajana.” Joensuun Musiikkijuhlia hän oli mukana perustamassa ja toimii yhä siellä vapaaehtoistyöntekijänä kesäisin. Verkkokauppa Adecrean (pedagogista

musiikkimateriaalia) hallitusjäsenyys ja omat kirjakustanteet ovat kerryttäneet osaamista kustannustoiminnasta (esim. Musiikkiseikkailu -oppikirjasarja musiikin hahmottamisesta).

Mikä on rehtorin laajan toimenkuvan tärkein asia?

Vastaus tulee nopeasti.

”Hyvinvoinnin turvaaminen. Koko oppilaitoksen, henkilökunnan ja oppilaiden hyvinvointi. Talouden tasapaino ja resurssien riittävyys johtaa toisinaan oppilaitoksen eri tahojen intressien ristiriitoihin, mutta hyviin ideoihin pitäisi löytää erilaisista lähteistä rahoitusta”, toteaa uusi rehtori.

Entä opettajan tärkein tehtävä?

”Musiikin rakkauden idättäminen. Sitä tehdään monella tavalla. Esimerkiksi soittimen hallinnan opettaminen on vain osa opettajan työtä. Tekniikan harjoittaminen vaatii motivatiota, joka syntyy kiinnostuksesta musiikkiin. Suurin vaikutus on niillä opettajilla, jotka tuovat opetuksessaan omaa musiikin rakkauttaan esiin.”

Miten syksy on alkanut käytännössä?

”Vauhdilla, tutustuen ihmisiin ja eri kokoonpanoihin. Samalla on syntynyt paljon ideoita!” Syksy on musiikkiopistoissa aina

kiireistä aikaa, ja opetuksen alun järjestelyjen lomassa rehtori on tutustunut henkilökuntaan lukuisten kahdenkeskisten palaverien avulla. Puhallinorkesteri sai yllätykseksen säestäjän, kun rehtori kävi puhkujen harjoituksissa. "Odotan sitä, että syksyn aloituskiireiden jälkeen pääsen näkemään lisää opetustilanteita ja esiintymisiä!"

Mitkä ovat opiston suurimmat haasteet nyt?

"Tilojen riittävyys ja äänieristyksen parantaminen sekä uusien kehityshankkeiden turvaaminen ja alkuun saattaminen. Jatkuva kehitysmahdollisuus ja tuki

innostumiseen ja osaamisen kehittämiseen tulisi olla kaikkien halukkaiden opettajien ulottuvilla. Rehtorin haasteita on rahoituksen ja toimintaedellytysten turvaaminen."

Mitä tapahtuu Käpylän musiikkiopistossa seuraavan 5 vuoden aikana? Onko tarvetta muutoksiin toiminnassa?

"Tarvitsemme enemmän matalan kynnyksen toimintaa, Helsingin kaupungin strategian mukaisesti. Samalla kannamme yhteiskuntavastuuta musiikkikasvatuksesta. Yhä useampi lapsi alueella tulee saada tietoisiksi mahdollisuuksista musiikin harrastamisessa."

Kansanmusiikki toimi mainiosti äänikullassina kuvan otossa!

Matalan kynnyksen harrastaminen ja uudet toimintamuodot edellyttävät aiempaa laajempaa pedagogisen osaamisen hyödyntämistä ja opettajien täydennyskoulutusta. Oppilaita tulee hyvinkin erilaisista lähtökohdista, tapoja hahmottaa ja oppia on useita, tarpeet erilaisia.

Seuraavan viiden vuoden aikana myös Käpylän opettajien osaamista tulisi jakaa aiempaa enemmän.

”Käpylän musiikkiopiston erityisosaamista voisi jakaa laajemmin valtakunnallisesti. Esim. kansanmusiikin ja taidemusiikin pedagogit voivat hyötyä toisistaan. Näkemysten haastaminen on saanut – tai saamassa – aikaan uudistuksia molemmiin puolin, ja pedagoginen osaaminen on laajentunut.”

Läheisempi yhteistyö Kuva- taidekoulun ja Tanssiopiston kanssa on myös rehtorin mielessä, ja yhteinen palaveri on jo kalenterissa.

”Pyrkimyksenä on löytää arjen toimintoihin yhtymäkohtia eri taidemuotojen välillä.” Esimerkkinä rehtori kertoo päätötodistuksen saaneille jaetuista yksilöllisistä pokaaleista, joita kuvataidekoulun oppilaat suunnittelivat musiikkiopiston oppilaille aiemmassa työpaikassa Pohjois-Karjalassa.

Oma suhde musiikkiin?

”Kuuntelen paljon musiikkia suoratoistopalveluista, saan vinkkejä eri puolilta ja löydän säveltäjiä ja uusia genrejä. Poppia, jazzia, klassista, kansanmusiikkia ajoittain. Kaikkia genrejä!” Myös lied-musiikki ja pianon nelikätiset teokset ovat olleet työuran aikana oppimiskokemuksina tärkeitä, lähellä sydäntä. Säveltäjäniminen esiin nousevat haastattelun aikana Poulenc, Prokofjev, Shostakovits ja Mahler.

”Pääsoittimeni ovat olleet piano ja trumpetti.” Susanna opetti pianonsoittoa 17 vuoden ajan ja toimi musiikin hahmotusaineiden lehtorina pitkään Espoon musiikkiopistossa. Trumpetin soitto avasi ovet yhteissoittoon, big bandiin ja orkesteriin. Espoon musiikkiopiston sinfoniaorkesteria johti tuolloin Markus Lehtinen.

”Musiikkiopiston tärkeimpiä kokemuksia oli kyllä lopulta sinfoniaorkesterissa soittaminen.”

Toimiessaan Pohjois-Karjalassa Susanna oli mukana käynnistämässä neljän musiikkiopiston yhteistä sinfoniaorkesterihaiketta (2019–2021), josta muodostui yli 80 hengen nuorisosinfoniaorkesterin kiertue nimeltään Itämyrsky. Orkesteri toimii yhä

2–3 vuoden välein.

<https://bit.ly/3t7ujZq>

Pääkaupunkiseudulla oppilaitosten etäisyydet ovat pienempiä, ja ajatus musiikkiopistojen yhteisestä sinfoniaorkestrista myös täällä on selvästi Susannan sydäntä lähellä, ja asiasta keskusteltiinkin helsinkiläisten musiikkiopistojen rehtori-palaverissa syyskuussa.

Tehokas verkostoituja

Uusi rehtorimme on monessa mukana: Mutes ry – musiikin-teorian ja säveltapailun (hahmotusaineiden) opettajat, SML – Suomen musiikkioppilaitosten liitto sekä FiSME (Suomen musiikkikasvatusseura ry).

SML on musiikkioppilaitosten liitto, joka edistää alan pedagogiikkaa, <https://www.musicedu.fi/>, FiSME taas yhdistää useita erilaisia toimijoita musiikkikasvatuksen alalla. <https://fisme.fi/>

SML ja Fisme –järjestöt Susanna nimeää jatkossa keskeisimmiksi verkostoyhteisöiksi myös Käpylän musiikkiopiston toiminnan kannalta.

Vuosi 2023 on musiikin hahmotuksen teemavuosi, jonka jälkeen Susanna irtautuu Mutes ry:n toiminnasta, mutta SML

ja FiSME ovat järjestöjä, joissa hän jatkaa hallitusjäsenenä. Molemmat yhdistykset toimivat vuosittain aktiivisesti tahoillaan, ja lisäksi vuoden 2023 SML:n syyspäivät marraskuussa, yhdistetään Rovaniemellä valtakunnallisten FiSME-päivien kanssa.

”Yhdistyksissä toimiminen nopeuttaa työtä verkostoitumisen kautta. Löydän oikeat ihmiset auttamaan tarvittaessa”, sanoo Susanna.

Rehtorin kalenteri näyttää hengästyttävältä.

Mikä auttaa jaksamaan? ”Päivään sisältyy erilaisia elementtejä, kaikki ei ole esim. tiukkaa numeroiden pyörittelyä, työn vaihtelevuus suoja. Myös liikunta on tärkeää.”

Kuntosalikäyntejä kertyy 2–4 kertaa viikossa. ”Silloin ei voi ajatella töitä, rentoutuu ja saa tarvittavaa välimatkaa ajatella luovasti!”

Susannan arkeen mahtuu myös rooli musiikkiopistolaisen äitinä, sillä perheen 10-vuotias poika soittaa fagottia Joensuun konservatoriossa. Aviomies Janne Mertanen on konserttipianisti, joten musiikki on perheessä jatkuvasti läsnä.

Inspiraation lähde? "Ihmisten kohtaaminen."

Hyviä kohtaamisia,
lämpimästi tervetuloa!

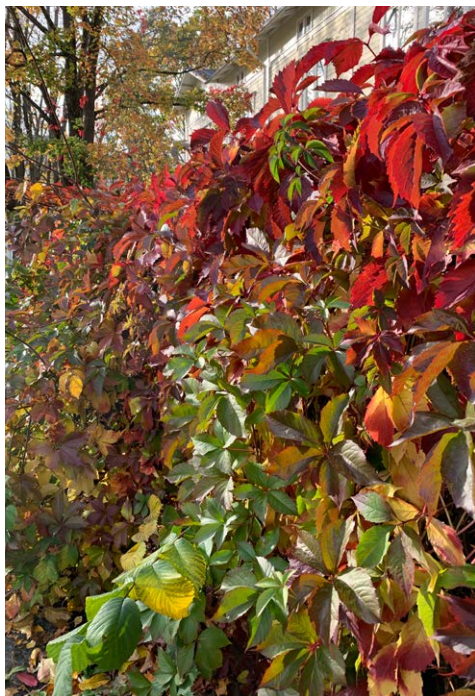
Pirjo Pesola

Kamuha? Mitä se on?

Uusi termi Kamuha on lyhen-
nys sanoista kansanmusiikin
hahmotusaineet. Käpylän
musiikkiopiston kamulinjalla
sitä opettaa Martin Gripentrog.
Musiikin rakenteet ja muut
opiskeltavat asiat ovat pitkälti
samoja peruslinjan ja kamu-
linjan musiikin hahmottamisen
ryhmissä. Miten kamun lähes-
tymistapa eroaa peruslinjan
tunneista? Kysytään Martinilta.

Millainen on tyypillinen kamuhan oppitunti?

"Siinä on alkulämmittely, päivän teeman esittely ja lopuksi koonti, joka tarkoittaa tässä omaa tuottamista. Aloitamme yleensä siten, että keräännymme istumaan luokan keskelle matolle piiriin. Usein teemme rytmisiä asioita, kehorytmiikkaa (body percussion), joka linkittyy päivän aiheeseen. Esimerkiksi, jos päivän aiheena on polska, voimme vaikkapa kävellä luokassa polskan askelin. Joskus voi vaikka heitellä palloa sovittussa rytmissä", kuvailee Martin Gripentrog.

Villiviinin hehkua lokakuaisessa Töölössä.

”Pyrin käyttämään opetuksessa eläviä esimerkkejä, siis oikeita kappaleita, oikeita biisejä, ei niinkään harjoitustehtäviä. Päivän teemana voi olla harmonia tai rytmiikka. Polska-esimerkissä perehdytään vaikka sointuasteisiin ja sävellajiin, tai sitten rytmisiin asioihin. Oppitunnit rakentuvat pitkälti omien muistiinpanojeni varaan. Valittua esimerkkikapaleetta voidaan tarkastella sekä korvan että nuottien avulla, ja omaa tekemistä sisältyy tuntiin paljon. Musiikin hahmottamisen kylmät faktat on tietysti myös opeteltava, ja ne löytyvät sieltä musiikin hahmottamisen oppikirjasta.”

Martinin taustaa

Martin Gripentrog tunnustaa oman kiinnostuksensa musiikin hahmottamiseen ja teoriaan heränneen vasta lukioikäisenä oman kitaransoiton treenamisinnostuksen myötä. ”Otin itse aika paljon selvää asioista, ja vuosi Oriveden opiston musiikki-linjalla täydensi opiskelujani.”

Pulssi on Martinille sydämen asia. Kitaristina Martin löytää musiikin sykkeen oikealla kädellä. ”Biisin pulssihan on oikeassa kädessä, kun kitaralla säestää. Pulssin merkitystä jaksan jauhaa kaikille! Samoin

pyrin perustelemaan, miksi jokin asia pitää opetella. Kytkös soittamiseen pitäisi olla selvä.”

Peruslinjan ja kamulinjan erot musiikin hahmottamisen tunneilla?

Martinin mukaan aika paljon samoja asioita käydään läpi peruslinjan ja kamulinjan alkuvaiheiden ryhmässä. Joissakin Martinin kamuryhmissä onkin mukana myös peruslinjalaisia, esim. aikataulusyistä. ”Ehkä 3-tasolta eteenpäin kansanmusiikin genre tulee enemmän, vahvemmin myös muhassa esille”, arvioi Martin.

Yksi selkeä ero tuntien sisällöistä löytyy. Moodit – joku saattaa tuntea nimen kirkkosävellajit – tulevat huomattavasti aiemmin mukaan kamulinjalla, kansanmusiikin tradition myötä.

”Usein pelimannimusassa on taustalla jokin moodi eikä sävellaji. Esimerkiksi miksolyydinen ja doorinen ovat yleisiä. Moodien nimet otan oppilaille käyttöön aika pian, vaikka niitä ei heti avata eikä selitetä kovin syvällisesti. Termit tulevat kuitenkin niminä tutuiksi, ja niihin on sitten myöhemmin helpompi palata.”

Rytmiikassa korostuu ehkä peruslinjaa enemmän

tanssillisuus. ”Tanssillisuus on kansanmusiikissa iso juttu. Pelimannimusiikki pohjaa pitkälti tansseihin, joissa syke, pulssi ja poljento ovat korostetusti tärkeitä. Toki joustoakin (sitkoa!) on, mutta eri tavalla kuin klassisessa musiikissa. Ja vaikkapa wiener-valssin ja pelimannivalssin rytmiikat ovat aika erilaisia tarkemmin tutkittuina. Liikumme kamumuhassa paljon.”

”Kansanmusiikki on toki paljon muutakin kuin pelimannimusiikkia, mutta se ehkä näkyy oppimateriaaleissa eniten. Myös kolmimuunteisuus tulee kamun

muhassa ehkä peruslinjaa aiemmin esiin.”

Improvisointi ja säveltämisen kamuhan tunneilla

Uudessa opetussuunnitelmassa improvisointi ja säveltäminen ulotetaan ihan kaikille musiikin opiskelijoille. Jokaiselle tulisi tarjota mahdollisuutta kokeilla ja keksiä, improvisoida ja säveltää.

Tuttu juttu. Improvisoinnin perinne kansanmusiikissa on vanha ja vahva. Improvisointi onkin kansanmusiikin opettajille

MUTES
Musiikinteoria- ja säveltäjäpedagogit ry

maksuton webinaari jäsenille

KamuMaha

kansanmusiikin hahmotusopetus

TIISTAINA 8.11.2022 KLO 10–11:30

Martin Gripentrog esitteli kansanmusiikin hahmotusopetusta Mutesin webinaarissa.
Banneri: Susanna Ertolahti-Mertanen

keskeinen työkalu opetuksessa. "Sävelikkö on kamun muhaturneilla tärkeä termi, kaikille kamuopettajille tuttu käsite. Se on jotain muuta kuin asteikko, esim. kolmen sävelen ryhmä. Improvisointi onnistuu, kun valinnanvaraa nuoteissa ja rytmeissä ei ole liikaa."

Myös teknologia työvälineenä auttaa. "MuseScore on meillä paljon käytössä. Yleensä annan jonkin teknisen esimerkin, esim. pienen melodian tehtäväksi tietokoneella. Sitten siihen lisätään soinnut, säestysäännet, bassolinjat tms. Kun tehtävä on valmis, saa kokeilla jotain omaa. Kaikki on sallittua. Samalla MuseScore tulee tutuksi ja nuotien hahmottaminen paranee."

Improvisointia vai säveltämistä?

"Improvisoiminen ja säveltäminen liittyvät vahvasti toisiinsa", sanoo Martin, joka on tehnyt opinnäytetyön (Pedagoginen seminaarityö) aiheesta Melodialähtöinen improvisointi kansanmusiikissa.

"Käytin tuossa työssä käsitteitä mikrotason ja makrotason improvisointi. Mikrotasolla tarkoitin lähinnä koristelua, makrotason improvisointi taas lähestyy jo kokonaan oman

tuottamista, säveltämistä." Rajanveto improvisoinnin ja säveltämisen välillä on vaikeaa, kun mennään asiassa syvemmälle.

Mitä haluaisit sisällyttää vielä tunneille, puuttuuko jotain?

"Aina voisi laulaa enemmän. Myös soittimia ja omaa soittamista olisi kiva ottaa enemmän mukaan. Tietty hankaluus tulee siitä, että kamun ryhmät ovat aika pieniä, kaikilla on ehkä eri soittimet ja eri viritukset." Jollekin helppo sävellaji onkin sitten hankala toiselle.

Kamulinjat on sijainnut Karjalatalolla toimintansa alusta asti, ja kansanmusiikin perinne näkyy opiston tiloissa. Eri tanssilajeja voi bongata Karjalatalon 2. kerroksen luokkien nimistä: Polkka, polska, masurkka, katrilli, jenkka, menuetti, tango...

Mukavia kamuhan tunteja!

Pirjo Pesola

Hiljamaija Myllynen

Tänä syksynä Käpylässä aloitti yksi uusi pianonsoiton tunti-opettaja työnsä. Miten syksy on lähtenyt käyntiin Käpylässä, Hiljamaija Myllynen?

”Tosi kivasti, oppilaat ovat hirveän kivoja ja kollegat ovat ottaneet ihanasti vastaan! Saa apua koko ajan sekä opettajakollegoilta että hallinnon puolelta. Ansku (Anne-Marie Malmelin) suzukiasiantuntijana on ollut iso apu. Mentorointi toimi jo keväällä, ja työt oli kiva aloittaa nyt syksyllä”, kertoo Hiljamaija.

Hiljamaijalla on kaksi työpaikkaa: Porvoonseudun musiikkiopisto ja Käpylän musiikkiopisto. Porvoossa hänellä on viikossa yhteensä 19 oppilasta ja kolme opetuspäivää, mistä tulee ”aikamoinen lukkari”.

Porvoon oppilaat ovat Hiljamaijalle pitkältä ajalta tuttuja, monet jo 7,5 vuoden takaa. ”Pitkiä suhteita.” Käpylään sen sijaan oppilaiksi tuli uusia vasta-alkajia peräti neljä, pieniä suzukioppilaita. Näille 4–6-vuotiaille lapsille pidetään oppitunteja 15 minuuttia kerrallaan kaksi kertaa viikossa, sillä keskittyminen on vielä harjoitteluvaiheessa, joten pidempää

Hiljamaija Myllynen työvälineen äärellä.

oppituntia ei kannata pitää. ”Kaksi opetuspäivää viikossa tarvitaan.” Uusien pienten suzukiilaisten lisäksi Hiljamaijalle siirtyi eläköityneeltä Anu Ekholmilta neljä oppilasta. ”Ihanaa, että on oppilaina myös niitä pidemmällä olevia, niin pääsee näkemään suzukiilaisten eri vaiheita”, toteaa Hiljamaija.

Suzukikoulutuksessa

Olet aloittanut kouluttautumisen suzukiopettajaksi. Mitkä ovat vaikutelmasi?

”Vähän kuin olisin salaseuraan liittynyt, positiivisessa mielessä! Jos olisin tiennyt, miten antoisaa koulutus on, olisin mennyt mukaan jo aiemmin.”

Maarit Honkanen, joka ohjaa tällä hetkellä Suomen ainoana suzukiopettajien kouluttajana pianisteja, on ohjannut myös Hiljamaijaa. Koulutuksen hyviksi asioiksi hän listaa muun muassa jatkuvan sparrauksen. "Ammatillista tukea on koko ajan saatavilla." Vajaan kahden vuoden aikana hän on sanonjensa mukaan saanut hirveästi lisää omaan opetukseensa.

"Olen saanut luottoa siihen, että voin kohdata oppilaan sellaisena kuin hän on, ottaa huomioon jokaisen uniikin temperamentin ja lähtökohdat."

Ohjelmiston ja menetelmän systemaattisuutta kuvaa, että opitaan ja opetetaan yksi uusi asia kerrallaan. Hiljamaija sanoo olevan hyvä asia, että suzukiohjelmisto käydään koulutuksessa läpi pikkutarkasti, mutta oppilassuhteen luomiseen liittyvät seikat ovat olleet hänelle koulutuksen tärkeintä antia. "Vaikka se voi kuulostaa itsestään selvältä, oivalsin koulutuksessa, että jos en ole jotain oppilaalle kertonut, hän ei voi sitä tietää. Olen itse vastuussa siitä, millainen luokkatilanne on."

Tärkein asia opettaessasi?

"Syvällinen kysymys... Ajattelen, että opettajat ovat tahtomattaankin ikään kuin

portinvartijoita. Tärkeimpänä velvollisuutenani oppilasta kohtaan pidän, että olen siellä portilla toivottamassa oppilaan iloisesti tervetulleeksi sellaisenaan, arvottamatta häntä tai olosuhteita."

Merkittäviä opettajia

Hiljamaija on valmistunut Metropolian ammattikorkeakoulusta musiikkipedagogiksi (pianonsoitonopettajaksi), ja sitä ennen hän valmistui Helsingin Konservatoriosta muusikoksi. "Antti Hotti oli tuolloin konservatoriossa opettajana tärkeä. Hän otti minut vakavissaan ja teki kansani töitä, tuki uravalintaani!" Muita tärkeitä opettajia ovat olleet muun muassa Jani Pola Lappeenrannan musiikkiopistossa sekä Joonas Pohjonen Metropoliasa.

Oliko aina selvää, että haluat pianonsoitonopettajaksi?

"Pianonsoitto on asia, joka on aina kulkenut mukana, en ole sitä kyseenalaistanut. Jossain vaiheessa mielessä kävi myös luokanopettajan tai suomen kielen opettajan ura, mutta kun konservatorion ovet aukenivat, asia oli sillä selvä."

Pianonsoittoa pienestä pitäen

”Aloitin pianonsoiton 4-vuotiaana. Kun isosisko aloitti, minun oli pakko päästä mukaan!” Ensimmäinen opettaja, Varpu Kuusela, oli kiinnostunut nimenomaan pienten lasten piano-opetuksesta.

Hiljamaija paljastuu opettajasuvun jälkeläiseksi: vanhemmat ovat luokanopettajia, isosisko lastentarhanopettaja, ja suvussa on muutenkin paljon opetusalan töitä valinnoita. Veljestä tuli kuitenkin kontrabassisti.

Opettajaperhe harrasti kesäisin karavaanielämää. ”Kesälomilla mentiin ympäri Eurooppaa perheen kanssa, ja pitkillä matkoilla kuunneltiin musaa. Jokainen sai vuorollaan päättää levyn, ja kaikki kuuntelivat! Näin koko viisihenkinen perhe altistui toistensa musiikeille, erilaisille genreille. Mitään ei dissattu, se oli kivaa!”

Ehkä juuri edellä mainitun kulttuurikasvatuksen ansiosta Hiljamaija ei tunnusta mitään genreä toista mieluisammaksi. ”Mitään suosikkityyliä tai -genreä ei ole koskaan ollut, ei populaarimusiikin eikä taidemusiikin puolella. Olen kaikkiruokainen! Ajattelen, että sellainenkin

musiikki, josta en nauti, voi olla kiinnostavaa, se voi vaikka tuoda jotain lisää ilmaisuun. Taiteen eri muodot ovat tärkeitä. Käyn teatterissa, museoissa ja konserteissa ja yritän altistaa itseäni kaikenlaisille elämyksille. Aina voi löytää uusia juttuja ja ajatuksia.”

Harrastukset

”Lapsena harrastin kuorolaulua, mutta ei minulla ollut mitään pitkäaikaisia muita harrastuksia pianon ja kuoron lisäksi. Nyt olen innostunut lenkkeilystä, se on aivan ihanaa!”

Hiljamaija on juossut kymppejä ja yhden epävirallisen puolimaratonin. ”Juokseminen on tosi kivaa, ja siinä on se hyvä puoli, että saa välillä olla yksin. Sehän on tietysti pianisteille tuttua”, hymyilee avoimesti pianisti, joita joskus introverteiksikin luonnehditaan. ”Lisäksi sydäntäni lähellä ovat erilaiset lautapelit, ja pelaamme porukalla säännöllisesti myös mahjongia.”

Käpylä työpaikkana

Asut puolisosi kanssa Käpylän Olympiakylässä, eli toinen työpaikka näkyy melkein kodin ikkunasta. Mitä odotat tai toivot Käpylän musiikkiopistolta työpaikkana?

”Toivon pääseväni tekemään suzukiopetusta pitkäjänteisesti ja ylipäättään luomaan uusia pitkiä oppilassuhteita. On hienoa, kun pääsee näkemään oppilaan kasvua ja kehitystä – olemaan yksi turvallinen aikuinen muiden joukossa. Kaikista parasta opetustyössä on se, että kehittyminen ja uuden oppiminen on ikuista.”

Lämpimästi tervetuloa,
Hiljamaija!

PP

Tunnelmallinen keikka.
Kuva Arttu Muukkonen.

Suzukiopettajien koulutus jatkuu Käpylässä

Käpylän musiikkiopistossa on perinteisesti ollut vahvaa osaamista ja osallistumista Suzuki-opettajien koulutukseen, ja nykyiset viuluopettajamme Salla Ahokanto ja Kirsi Ruotsala jatkavat perinnettä yhdessä opettajien kouluttaja Hannele Lehdon kanssa.

Salla Ahokanto toimii Suomen Suzuki-koulutuksen soitinvas-
taavana ja kouluttajana, ja Kirsi Ruotsalalle on nyt myönnetty Euroopan Suzukiyhdistyksessä viulistien instructor -nimike. Hän harjoittelee kouluttajaopettajana toimimista mm. observoimalla tutkintoja.

Viikonloppuna 28.10-30.10.2022 Käpylän musiikkiopiston tiloissa suoritettiin 23 kappaletta viuluopettajien Suzuki-tutkintoja.

Pitkä koulutus

Valmiiden viulupedagogien jatkokoulutus Suzuki-opettajiksi koostuu viidestä tasosta.

Jokaisen tason suorittaminen kestää noin puolitoista vuotta, joten koulutus kestää yhteensä 8-10 vuotta. Tällä kertaa pari opettajaa urakoi 2- ja 3-tasot

samalla kertaa! Heini Lehto ja Risto Kytö hoitivat viikonlopun säestykset.

Suzukikoulutuksesta lisää:

<https://www.europeansuzuki.org/>

Paljon valmistelua

Salla Ahokanto oli kouluttanut paitsi opettajia eri puolilta Suomea, myös oppilaitaan Käpylän musiikkiopistossa toimimaan tutkinnoissa harjoitusoppilaina. Myös Kirsi Ruotsalan ja Elina Ruohosen oppilaita toimi harjoitusoppilaina.

Näille "koekaniineille" tulikin hieman kertausläksyjä, sillä tutkintotilaisuuksissa ei kukaan

Johanna Swela (taso 5) opettaa Immi Kettulalle Veracinin sonaatin 1.osaa.
Kuva: Salla Ahokanto

Elina Huusko (taso 5) esittää konserttiosuudessaan lautakunnalle Mozartin D-duuri konserton..
Kuva: Salla Ahokanto

käytä nuotteja, vaan kaikki soite-
taan ulkoa.

"Harjoitusoppilaan tuli tutkinnoissa osata tason mukaisten vihkojen kaikki kappaleet ulkoa, jotta lautakunta pystyi pyytämään opettajaa opettamaan ihan mitä vain tarve vaati, jotta opettajan pedagoginen ajatus kaikilta eri osa-alueilta lautakunnalle tuli selväksi. 1. tasoon kuuluu 1. vihko, 2. tasossa on vihkot 2 & 3, 3. tasossa vihkot 4 & 5, 4. tasoon kuuluu vihko 6 & 7 ja 5. tasoon vihko 8 sekä Mozartin A- tai D duurikonsertto. Kertaaminen on avain vankaan kehittymiseen. Vanhan kappaleen soittaminen nimittäin

kehittää tekniikkaa. Soittaessa ei tarvitse miettiä mitä soitan vaan voi miettiä kuinka soitan ja vielä paremmin ehtiä kuuntelemaan äänen laatua ja feaseerausta. Kaikki oppilaat olivat todella reippaita ja osasivat osansa upeasti", kertoo Salla.

Ulkomaisina sensoreina toimivat tällä kertaa puolalainen kollega Anna Podhajska sekä belgialainen Koen Rens.

Uusi 1.taso alkaa, kun on tarpeeksi osallistujia. Tasot 2-4 aloittavat vuoden vaihteen jälkeen. Seuraavat tutkimukset ovat tulossa vuonna 2024.

Kotimaista koulutusta:

<https://suomensuzukiyhdistys.net/opettajakoulutus/>

PP

Lämpimän lokakuun ruusu Kirkkonummella.

Jouhikkotapahtuma 12.10.22 Oodissa

Käpylän musiikkiopisto ja Jouhikko ry. järjestivät yhteistyössä jouhikkotapahtuman keskustakirjasto Oodiin. Kahden tunnin ohjelma alkoi Tytti Metsän rytmiekkaryhmäläisten esityksillä. Tytti on käyttänyt jouhikon soittoa osana rytmiekkatuntiansa sisältöä ja näin lukuisat lapset ovat päässeet tutustumaan soittimeen ja esiintymään sen kera.

Konserttiosuudessa kuultiin myös Maija Karhinen-Ilon vetämää aikuisten Käpyjouhikotryhmää sekä Tytti Metsää viehättävässä soolo-osuudessaan. Tämän jälkeen yleisö sai kokeilla soittimia vapaasti ja esittää kysymyksiä. Innostusta soittimeen oli mukavasti ilmassa.

Lopuksi pistettiin jamit pystyyn, sekä jouhikkoa soittaen että balladiketjussa tanssien. Tapahtumasta pyritään tekemään jokavuotinen perinne.

Tervetuloa seuraavan kerran mukaan!

Maija Karhinen-Ilo

Kamulinjan tapahtumia

Folkit! 28.–30.10.2022

Kolmatta kertaa järjestetty kansanmusiikin bändileiri Folkit! Järjestettiin tällä kertaa Tapiolassa, Espoossa Musikinstitut Kungsvägenin tiloissa. Yli 12-vuotiaille suunnattu viikonloppukurssi oli jälleen suuri menestys. Kamulinjalta mukana olivat opettajat Martin Gripentrog ja Matias Tyni, sekä kourallinen oppilaita. Jatkoa seuraa tällekin tapahtumalle, kannattaa osallistua!

Kamulauantai 29.10.2022 klo 11–13

Yhteismusisointi on musiikkiharastuksen suola. Siksi kamulinja järjesti soitto-, laulu- ja -tanssitapahtuman Karjalatalon juhlasaliin. Mukaan kutsuttiin myös oppilaiden perheenjäsenet, joita saapuikin innokkaasti mukaan. Tapahtuma aloitettiin yhteisellä laululla ja tanssilla, jossa päivän laulut ja sävelmät tulivat kuulonvaraisesti ja keholisesti tutuiksi. Tämän jälkeen jakaannuttiin kolmeen ryhmään opettajien Veera Voiman, Saija Teirikankaan ja Maija Karhinen-Illon johdolla. Pienryhmissä harjoiteltiin omia osuuksia sävelmiin, joita soitettiin lopuksi

Kuvassa: Jouhikkotapahtuma 12.10.2022 Majjansali, Oodi. Kuva: Morten Abildsnes

jälleen kaikki yhdessä. Kaikki sujui niin sutjakkaasti, että aikaa jäi vielä pitkähuiluun tutustumiin ja yhteiseen improvisointiin niillä. Kaksituntinen vierähti niin vauhdikkaasti ja mukavasti, että kukaan ei muistanut ottaa ainuttakaan kuvaa. Uskokaa ilmankin, että kivaa oli!

Etnosoi!

Kamulinja on ollut pitkään yhteistyössä Maailman musiikin keskuksen kanssa, joka järjestää vuotuisen Etnosoi!-festivaaliinsa aina marraskuussa. Tänä vuonna oppilaat ja opettajat saivat kutsun Lalala Napoli-orkesterin konserttiin Savoy-teatteriin 8.11.22. Intensiivisesti ja virtuoottisesti esiintyneen kuusihenkisen yhtyeen musiikin pohjalla on italialainen tarantella joka kietoutuu osaksi useita tyylejä ja ilmaisukeinoja. Vaikuttava kokemus. Isänpäivänä järjestettävässä lasten Etnosoissa esiintyi tänä vuonna Veera Voiman Villikot-lauluryhmä. Yleisö otettiin lauluun ja leikkiin mukaan.

Kamupedagoginen materiaalihanke

Vuosi sitten syksyllä startannut Opetushallituksen rahoittama kansanmusiikkipedagoginen oppimateriaalihanke on

loppusuoralla. Vuoden loppuun mennessä ensimmäinen Kamutaito I -viikko menee painoon ja kamupeda.fi -sivut ovat auenneet. Hankkeen avulla kansanmusiikin oppimateriaalivajeeseen saadaan parannusta ja pedagogiset lähtökohdat aukeavat perheidenkin suuntaan selkeämmin.

Tulevia tapahtumia

Joulukuussa vietetään kamulinjan perinteisiä joulujuhlia torstaina 15.12. Lapset ja nuoret juhlivat klo 17.30 alkavassa konsertissa ja aikuisharrastajat klo 19. Muskarilaisilla on omat juhlansa jo tiistaina 13.12. klo 17 ja 18.15.

Maaliskuussa 2023 kamulinjalla tapahtuu paljon. La 11.3. järjestetään yhteinen tanssitupa ja konsertti Karjalatalon juhlasalissa Musiikkiopisto Juvenalian ja Pakilan musiikkiopiston kanssa. Aikuisten Käpylän pelimannit-orkesteri osallistuu valtakunnalliseen Samuelin Poloneesi-tapahtumaan Turussa 18.3. Myös perinteinen Kamuviikko järjestetään ensi keväänä jo maaliskuussa 27.-31.3. Silloin kaikki kamulinjalaiset esiintyvät viikon lukuisissa konserteissa.

Maija Karhinen-Ilo

Kauneimmat barokkijoululaulut – 10 vuotta

Kymmenen vuotta sitten Lisa Pälikön aloitteesta silloin vielä Metropolialla barokkihuilua opiskellut KMON nokkahuiluopettaja Sini Vahervuo suunnitteli opistolle jouluisen kamarimusiikkikurssin opiskelijatovereidensa kanssa.

Konserttikonseptia Vahervuo on Ensemble Nylandian ja Café Barockin kanssa esittänyt siitä lähtien vaihtelevilla kokoonpanoilla ympäri Suomea, mm. Nurmeksen joulumusiikkifestivaaleilla, Ylen Musiikkiklubilla, Tampere Filharmonian ja Kymi Sinfonietan kanssa.

Vuonna 2020 Aviador Kustannus julkaisi Kauneimmat barokkijoululaulut ukulelille ja nokkahuilulle nuottikirjan.

Nyt tapahtuma palaa juurilleen Käpylään, kun musiikkiopistomme syventää yhteistyötään Koskelan seniori- ja palvelukeskuksen kanssa kirkkovuotta myötäillen. Ensimmäiset tapahtumat ovat kirkkokonsertit 16.12. ja yhteislauluhetki 19.12. Palvelukeskuksen aulassa.

– Opettajat, ilmoittautukaa Sinille mikäli haluatte projektiin oppilaiden kanssa mukaan!

Tervetuloa mukaan erityisesti pe 16.12. päiväkonsertteihin vaikka isovanhempien kanssa! Barokkijoululaulujen lisäksi puolen tunnin konserteissa kuullaan sairaalapappi Pirkko Linderin kertomana joulusatu.

Sini Vahervuo

Kauneimmat barokki- joululaulut -konsertit

Pe 16.12. klo 13.30 & 15.00

(kesto noin 30 min)

Joulusadun kertoo Pirkko Linder.
Koskelan kirkko

Jussi Salonen, tenori
Ensemble Nylandia:
Sini Vahervuo, barokki- ja renessanssinokkahuilut ja -traversot Jarmo Julkunen, ukulele ja vihuela Matias Häkkinen, cembalo

Ma 19.12.2022 klo 18

Kauneimmat barokkijoululaulut,
Palvelukeskuksen aula
KMON oppilaita opettajineen

Musiikkiopisto näkyi Käpylän ja Koskelan juhlissa

Käpylän ja Koskelan alueella asuu aktiivisia ja sosiaalisia kaupunkilaisia. Joka syksy järjestetään juhlat, joko Elojuhlat tai Kyläjuhlat! Syksyllä 2022 vuorossa olivat Käpylän elojuhlat lauantaina 27.8.22 Käpylän kylätilan kesäpihassa (Pohjolankatu 3) ja viikon kuluttua 3.9.22 Koskelan kyläjuhlat Koskelan nuorisotalolla.

Tytti Metsä ja pikkujouhikot aloittivat Käpylän elojuhlien musiikkiosuudet, ja musiikkiopiston puhkujen yhteisjoukkue jatkoi

soittamalla noin 45 min pitkän session osallistujien viihdykkeeksi. "Mukaan pääsi paikalle lauantaipäivänä 10 opiskelijaa. Puhkujen esityksessä oli mukana kolmisenkymmentä lyhyttä kappaletta: Kevätsää, Pink Panther, Can You Feel the Love, Oodi ilolle, Suvivirsi, Swing song, Old brazil eli swingiä, bossa novaa, marssilauluja, valssia kolmimuunteisesti", kuvailee Janina Lehto, puhkujen vetäjä.

Janina onnistui spontaanilla kysymyksellä saamaan puhkujen tueksi myös paikalle tulleen rumpalin. Käpylän kyläbändin rumpali Joni soitti Janinan kulloinkin pyytämää tyyliä, ja hommahan toimi!

Janina Lehto ja Puhkujen joukkio Koskelan nuorisotalolla. Kuva: Risto Kurho.

Tytti Metsä avusti puhaltajia sähköpianon takana. Käpylän elojuhlien puuhahmukset olivat varautuneet ilmastomyönteisesti tapahtumassa tarvittavan sähköön tuotantoon. Vahvistimiin ja sähköisiin soittimiin tuotettiin sähkö yleisön lihasvoimalla, polkupyörägeneraattoreilla.

Keikka tuli vain viikko opetuksen alkamisen jälkeen, mutta soittajille ennestään tuttuja kappaleita ehdittiin tuon yhden opetusviikon aikana kuitenkin kertailla. "Katsoimme tunneilla setit, aloitukset ja lopetukset, pahat paikat. Oppilaat saivat kehuja!"

Ohjelmaa ja musiikkia oli organisoitu lapsille ja koko perheelle, ja paikalla oli ihan mukavasti

yleisöä. Pientä jäätelörahaakin esiintyjille kertyi, kun paikalla ollut muusikko Jussi Hyyppä ehdotti pasuunakotelon sijoittamista yhtyeen eteen.

Koskelan kyläjuhlat

Viikon kuluttua Koskelan kyläjuhlissa (Koskelan nuorisotalolla) esiteltiin musiikkiharrastusta jälleen pitkälti samoin voimin. Väkeä oli tullut mukavasti ulkotoihin paikalle, ja vähän kaikenikäistä porukkaa saatiin kuuntelemaan salin esityksiä pienellä houkuttelulla. Puhkun kavereita, lapsiperheitä. Kyselyitä tuli esim. muskarista ja musiikkiopiston tarjonnasta", kertoo Tytti Metsä kiinnostuneista.

PP

Tytti Metsä ohjaa jouhikoita Koskelan nuorisotalolla. Kuva: Risto Kurho

Carpe diem – Lisa Pälikkö tarttui hetkeen!

Mistä syntyi ajatus vuorottelupaasta, Lisa?

"Lapset ovat lähteneet pois kotoa, ja tuli olo, että nyt on hetki, että voisi tehdä jotakin. En ole juuri nyt kenellekään niin tarpeellinen. Aiemmin suunnitelin myös työskentelyä Afrikan orpokodissa, mutta ne ajatukset jäivät koronan jälkeen. Jossain vaiheessa aloin ymmärtää, miten paljon on ystäviä ja tuttuja ympäri maailmaa. Voisi olla aika kiva mennä ihmisten luokse."

Mistä sinulle ovat kertyneet nuo uskomattoman laajat tuttavien verkostot?

"Yksi on entinen naapuri, toinen 16-vuotiaana solmittu kontakti Sveitsistä. Münchenissä taas on Sibelius-lukion luokkatoveri. Pariisissa asuu nyt tytär, ja siellä on myös aviomiehen orkesterityön kautta tuttuja. Barcelonassa on nykyisin eläkkeellä oleva, Savonlinnan musiikkileiriltä tuttu viulisti, Bilbaosta löytyy sukulaisen hyvä ystävä. Egyptissä asumme egyptiläisen kanssa avioituneen

tutun kautta löytyneessä asunnossa, ja Egyptin kontakteja on myös opistoisäntämme Ramadan, Luxorista lähtöisin."

Opiston pianonsoiton opettaja Lisa aikoo olla matkalla marraskuusta toukokuuhun lähes tauotta. Kaksi pitkää matkaa ympäri Eurooppaa, välillä käynti Suomessa tanssiprojektin vuoksi. Lisa haluaa pitää lentämisen jo ilmastosyistä minimissä, ja junamatkat ovat hänelle myös mieluisia. "Junalla matkustaessa näkee maaston, miten se muuttuu."

Ensimmäinen reissu lähtee Normandian kautta liikkeelle.

Ensin menen Pariisiin kautta Normandian rannalle Dieppeen, sitten Pariisin kautta Zurichiin ja ystävien kanssa vuorille vaeltamaan. Sieltä Firenzeen ja sitten Assisin oliivilalle keräämään oliiveja ja lämmittämään saunaa! (Assisista löytyy entinen naapuri ja Käpylän musiikkiopiston vanhempi). Sitten matkustan Venetsian kautta Müncheniin selvittelemään juuriani."

Lisan isoäiti oli kotoisin Sleesiasta.

Normandiassa Lisan kuvasi puoliso Olli Vartiainen.

Lisasta on valokuva 3-vuotiaana hänen käydessään äitinsä kanssa Münchenin lähellä isoäidin luona.

"Olen löytänyt 1962 ja 1968 vuosilta aiemmin Sleesiasta paenneen isoäitini kirjeitä. Hän asettui tuolloin johonkin Münchenin seudulle!" Lisa yrittää matkallaan löytää omia juuriaan sieltä. Hän näyttää isoäidin kirjettä, jonka käsialaa on todella vaikea lukea. Tutkimme hetken kirjeen paikkamerkintää, koska se voisi antaa tärkeän vihjeen jatkoetsinnöille, mutta käsialaa on mahdotonta tulkita.

"Saksankielinen ystäväniäkään ei saanut paikan nimestä selvää", tuskailee Lisa. Isoäiti, Emmi Schmidt, lienee haudattu jonnekin sinne. Mikäli johtolankoja löytyy, Lisa palaa myöhemmin jatkamaan etsintöjä.

Ensi-illassa Yksin Sateessa – Joensuun nykytanssifestivaalilla!

Münchenistä Lisa palaa hetkeksi kotiin kohti tanssiprojektia, johon hän pyrki ja pääsi yhdeksi esiintyjistä viime keväänä.

Teoksen naiset edustavat eri vuosikymmeniä, koko ikänsä tanssia harrastanut Lisa joukon seniorina. Treenit ja esitykset Joensuussa 24.11.-27.11.

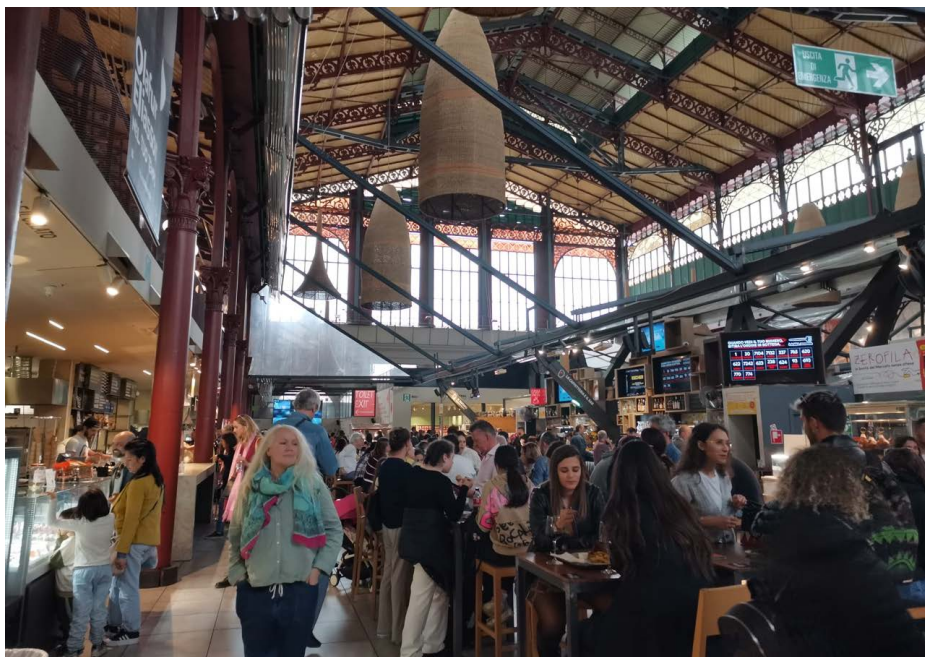
<https://itak.fi/yksin-sateessa-festivaali/>

Toinen reissu alkaa Dubaista

"Itsenäisyyspäivän vietän Suomessa perheen parissa ja lennän sitten 12.12. Dubaihin kummitytön luo. Haluan nähdä Intian valtameren ja kokea autiomaan." Dubaissa on joitakin yksityisiä musiikkioppilaitoksia, "ehkä yritän mennä katsomaan. Yritän käydä myös

konserteissa eri paikoissa!" Dubaista matka jatkuu lentäen Kairoon, jossa on käytettävissä tuttavan asunto 19.-22.12. Kairoon tulevat myös puoliso Olli ja tyttäret (Ruut Suomesta ja Riina Pariisista). Kairosta perhe matkaa junalla Luxoriin.

"Asumme Luxorissa opistoisäntä Ramadanin asunnossa. Teemme mieheni Ollin kanssa neljän päivän Niilin-risteilyn Assuanin padolle, sitten yöjunalla takaisin Kairoon. Olli jatkaa sitten Pariisiin töihin, ja minä lennän Ateenaan. Sieltä alan hissukseen matkata maata pitkin toiselle puolelle Välimeren, Pyreneiden niemimaalle."

Lisan lähettämä kuva Firenzen kauppahallista.

Tammikuussa Balkanilta kohti Espanjaa

"Näillä näkymin menen Kreikasta jälleen Italiaan." Sieltä kohti Pyreiden niemimaata. "Barcelonasta menen Alicanteen oppilaan perheen taloon, ja sieltä Madridiin, jossa on tuttu. Sitten Malagaan ja vähitellen Portugaliin. Lissabonista lennän Azoreille ja sieltä takaisin Espanjaan, Bilbaoon, jossa on Guggenheim-museo", kertoo Lisa Assisista.

Sitten Ranskan kautta vähitellen kohti kotia, reittiä Münchenin-Amsterdam jne.

"Matka tarkentuu aina lähempänä ajankohtaa. Aika hyvin on riittänyt aika näihin reissuihin mitä nyt olen tehnyt", kommentoi Lisa reissuaan marraskuun alussa.

Azorit unelmana

"Lissabonista lennän Azoreille jossa aion olla n.10 päivää. Azorit - pieni piste keskellä merta - ovat olleet unelmieni kohde jo vuosikausia, koska haluaisin nähdä valaita. Yleensä valaita näkee kesän alussa, mutta toivotaan että ainakin delfiinejä näkyisi. Saatan lyöttäytyä jonkin turistiryhmän mukaan."

Assisissa oliivien sadonkorjuussa.

Huhtikuussa kohti kotia

Huhtikuun alkupäivinä aloitan paluun junalla Pariisin, Münchenin ja Amsterdamin kautta takaisin Suomeen. Huhtikuun lopulla palaan takaisin töihin."

Helmikuun talvilomalla aviomies Olli ja mahdollisesti myös poika Riku perheineen tulevat johonkin, missä Lisa silloin sattuu olemaan. Lisa liittyi matkaansa varten Facebookin Maata pitkin -ryhmään. "Hyviä vinkkejä löytyy! Sieltä tulee nopeita vastauksia, kun jotain kysyy!"

Hyviä matkoja, tule ehjänä takaisin!

Pirjo Pesola

Aaron Ahola Lisa Pälikön sijaisena

Kempeleestä on kotoisin tämä pianokollegion "pohjalaismafiaa" vahvistava pianisti, paljastuu Aaronin taustasta. Hän valmistui pianistiksi Sibelius-Akatemiasta viime keväänä, mikä oli yksi vuorotteluvapaan ehdoista.

Pelottiko pesti yhtään? "Joo, eka täyspäiväinen pesti, aiemmin olen opettanut pianoa vain sivutoimisesti, mutta samalla siistiä. Saa hyvän työkokemuksen, näkee mitä musaopiston työ oikeasti on", toteaa Aaron.

Haastattelun kohdalla menossa

on kolmas opetusviikko.

"Eka viikko oli aika horroria, kaikki oppilaat yhtenä pläjäyksenä ja oma lapsi oli sairaana... haastava aloitus, mutta nyt voi jo sanoa että tuntuu luontevalta. Pääosin oppilaat ja heidän osaamisensa alkaa olla jo tuttua."

Mikä oli alussa hankalinta? "Oppilaiden paljous! 25 oppilasta, vähintään 24 naamaa viikossa ja se, mitä kaikkea muuta kuuluu työnkuvaan, paljon järjestettävää. Vähän yllätyksenä tuli, kuinka paljon. Pikku hiljaa asiat alkavat asettua. Alun shokkivaiheen jälkeen nouseva käyrä!"

Aaron Ahola, kuva: Paula Ahola <https://paulavanamo.com/>

Kivointa työn kuvassa on "se, kun oppilas syttyy, oivaltaa uuden jutun, saan viestini menemään perille! Se on se ydinjuttu, mikä inspiroi. Vaikeinta taas on "oppilaan motivoitumattomuus; välillä omien motivointikeinojen löytäminen on vaikeaa. Joskus kyse voi olla ihan henkilökemioistakin."

Saitko kunnon pelastusliivit syvään päähän hyppäämiseen?

"Lisa hoiti valmistelut todella hyvin, oli helppo lähteä työtä tekemään. Aina on myös voinut kysyä, kaikki on toiminut ihan ok. Itse ydintyön tekeminen tulee koko ajan luontevammaksi. Sitten on helpompi kysyä muista asioista." Hyvää pohjustusta oli esim. lautakuntatyön seuraminen; Aaron ehti jo käydä sitä kuuntelemassa yhdessä konsertissa ennen pestin alkua.

Mitä toivot oppivasi tästä työsuhteesta?

"Sitä, miten löytää yhteys oppilaan kanssa, miten motivoida harjoittelua. Oppilaalle sopivan ohjelmiston löytäminen. Tämä on ensimmäinen isompi työyhteisö, jossa olen mukana, joten se on myös uusi asia. Vaikea sanallistaa, mutta arvokkaita oppeja varmaan tulee. Jos tulen

jatkamaan musaopistoissa, opit tulevat käyttöön."

Säveltämistä ja urkuopin-toja opinnoissa

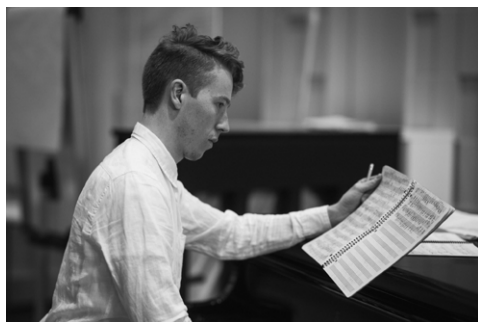
Aaronin opinnoissa oli myös sävellystä, sekä urkujen soittoa B-kurssiin eli varsin pitkälle.

Aaronin tulevaisuuden suunnitelmat ovat "vielä aika auki. Haluaisin kokemuksia erilaisista työvaihtoehdoista. Mihin suuntaan lähtee, sen näkee sitten. Opettaminen on varmasti aina mukana jollain tavalla!

Jos aikaa riittää, teen erilaisia sovituksia, pääasiassa pianolle, kuoro-piano etc. Haluaisin viedä eteenpäin myös sävellyspedagogiikkaa; pianon ja sävellyksen opettamisen yhdistäminen kiinnostaisi. Myös urut ovat koko ajan siellä taustalla." Koskelan kirkon isot, upeat digiurut voisivat olla Aaronin mieleen.

Aaron myös keikkailee pianistina, soittamalla sekä soolo-konsertteja että säestyksiä. "Nyt on tulossa Tuusulassa koululaiskonsertti, ja olen toiminut aika paljon säestäjänä etenkin laulajien kanssa, sekä liedä että vapaampaa. Opintojen yhteydessä tuli tehtyä aika paljon liedä."

<https://aaronahola.com/>

Aaron Ahola, kuva Paula Ahola.

Sävellysupintojen viimeisin tuotos on 4-osainen laulusarja Tommy Tabermanin runoihin.

<https://www.youtube.com/watch?v=TVYJ02DKDGg>

Lämpimästi tervetuloa, Aaron!

Pirjo Pesola

P.S. Paula Aholan (serkun puoliso) ottamat kuvat edustavat Aaronia tässä jutussa.

Sadonkorjuujuhlat - kekrijuhlat 4.11.22

Musiikkiopisto toimii Karjalatalolla usean muun toimijan kanssa samoissa tiloissa. Jotta tultaisiin paremmin tutuiksi, Karjalanliitto ja musiikkiopisto järjestivät sadonkorjuujuhlat koko porukalle.

Iltapäivällä saimme opastusta mestarilta talkookeittiön puolella karjalanpiirakoiden tekemisessä. Saimme sitten myöhemmin syödä ne ihanan lämpiminä salin puolella musiikin ja vauhdikkaan tanssin (kiitos, vetäjä Maija Karhinen-Ilo!) lomassa.

Alla pari kuvaa illasta, kiitos kaikille puuhanneille!

Kuvassa maistetaan "Pohjolan glögiä", piittinä, Karjalanliiton toiminnanjohtajan, Terhi Pietiläisen valmistamaa perinnejuomaa. Kuva Mervi Piiipponen.

Topi Suuronen & Rodeo – suomalainen countrybändi viihdytti kekriläisiä.

Talossa toimivan IT-yrityksen (Fixcom) työntekijän Petri Nikkosen kautta paikalle saatiin letkeää country-musiikkia. Huutokatrilliinkin bändi taipui mainosti, kiitos!

Alla Mervi Piipposen kuva huutokatrillin menosta. Kuten näkyy, vauhdilla mentiin, sopivasti sekoillen!

PP

Musiikkiopiston sello-opettajat herkistivät yleisön alkuillasta.

Tulossa keväällä 2023 Käpylään: MSH-juhlavuoden tapahtuma

Minä soitan harmonikkaa -tapahtuma järjestetään keväällä 2023 koittaa 50:nneen kerran!

Huhtikuun lopun (21.4.- 23.4.23) MSH-tapahtuma on tulossa tuona viikonloppuna Käpylän musiikkiopiston tiloihin Karjalatalolle. Harmonikansoiton opettaja Soile Närhi on mukana Harmonikansoiton opettajat ry:n hallituksessa, ja hänellä tulee olemaan paljon avaimia ja lankoja käsissään tapahtuman aikaan. Ohjelma on vielä osin auki, mutta tiedossa on ainakin aiempien sarjajoittajien konsertti Koskelan kirkossa, iltaohjelmaa, sekä tietysti eri ikäsarjojen kilpailut Karjalatalon juhlasalissa.

Tapahtuma kiertää Suomea, ja viimeksi se järjestettiin Pieksämäellä. "Nyt kun tapahtumapaikkana on pääkaupunkiseutu, tulossa voi olla enemmän osallistujia kuin normivuotena. Tavallisen, noin 120 soittajan sijaan ehkä noin 150 osallistujaa", arvioi Soile Närhi.

Kilpailuun ei ole karsintaa, mutta yli neljäsluokkalaisille soittajille on tilattu Cecilia Damströmiltä 8-osainen teossarja, jonka osat ovat soittajille ns. pakollisia teoksia; 4-5 -luokan ikäiset soittavat teossarjan helpoimpia kappaleita, vanhemmille sarjoille vastaavasti vähän vaikeampia osia. Alle kouluikäiset ja ekaluokkalaiset voivat osallistua kilpailuun kykyjensä mukaisilla ohjelmistoilla. Minuuttimäärät on käytännön syistä rajattu kaikissa sarjoissa. Kaikki saavat palautteen soittamisestaan!

Käpylän musiikkiopiston haitarikollega Kaisa Leppänen on mukana tapahtumassa. Tekemistä riittää isossa tapahtumassa, ja kaikki talkoolaiset toivotetaan tervetulleiksi!

PP

Aiempien vuosien nuori soittaja.

Puhaltajien soiva talo la 12.11.22

Nyt sai kokeilla vaikka mitä!
Opiston puhallinopettajat esittelivät soittimia kaikille halukkaille lauantaina parin tunnin tapah-
tuman ajan.

Juuri ennen kuin Kapula-lehti
joutui digipuristimeen – aiem-
min sanottiin painoon – mukaan
ehdi joitakin Elina Ruohosen
ottamia kuvia tilaisuudesta.

Päivän aluksi mallia ja kuulokuvia opettajilta opiston kamusalissa.
Anni Juvonen, corno, Janina Lehto, huilu, Juhana Valtonen, trumpetti ja Mizuho
Kojima-Haarala, pasuuna.

Huilu huulille, Janina Lehto auttaa.

Trumpetit kokeilussa.

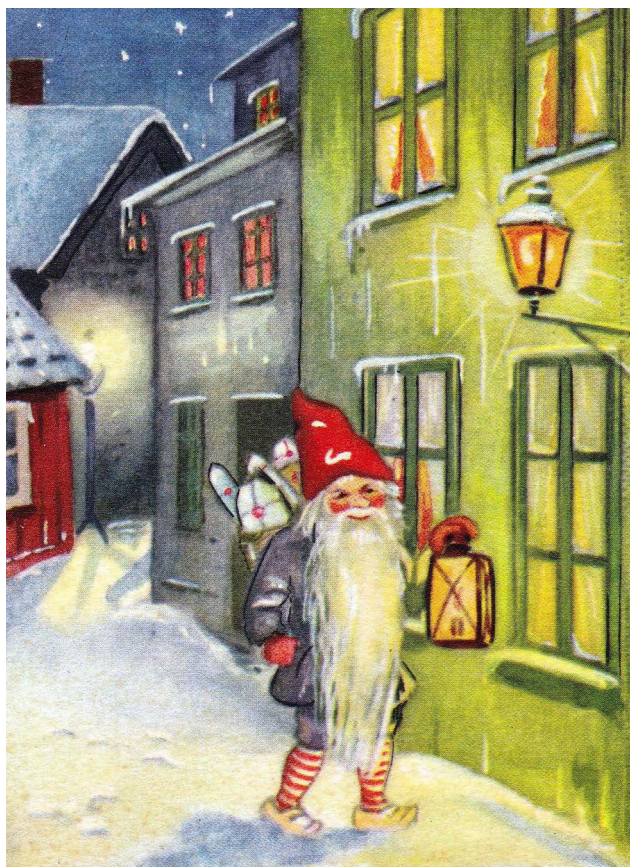
Ei se ollutkaan niin vaikeata! Anni Juvonen kannustaa käyrätorven soitossa.

Pasuunansoitto vaatii hieman tilaa.

Pasuunaa asettelee paikoilleen opettaja Mizuho Kojima-Haarala.

Joululauluja yhdessä!

Ke 7.12.22 klo 19 Koskelan kirkko

**Tervetuloa laulamaan yhdessä
ja kuuntelemaan opiskelijoiden esityksiä,
erilaisia versioita jouluisista sävelmistä!**

Vapaa pääsy!